

ספרי — אוצר החסידים — ליבאוועיטהש

קובץ
שלשלת האור

שער
עשרים וחמשה

היכל
שלישי

מ אמר כ באשר השמים החדשין תקס"ד

•

מכ"ק אדמו"ר הוזן
הרב רבי שניאור זלמן מליאדי
(בעל התנניה והשו"ע)
זוקוללה"ה נבג"ם ז"ע

יוצא לאור בפעם הראשונה מכتبת יד

על ידי מערכת
„**אוצר החסידים**”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי
שנת חמישת אלפים שבע מאות שבעים ותשע לבריהה

**MAAMOR
KI KAASHER HA SHOMAYIM HA CHADOSHIM-5564**

Copyright © 2019
by

Kehot Publication Society
770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213
(718) 774-4000 / FAX (718) 774-2718
editor@kehot.com

Orders Department:
291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213
(718) 778-0226 / FAX (718) 778-4148
www.kehot.com

All rights reserved.

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch.

Printed in the United States of America

נסדר בדפוס „עטפיער פרעסע“ עי' מרדכי ליב בן פיגא וויסף יצחק בן ברכה
Empire Press, 550 Empire Blvd., • Brooklyn, N.Y. 11225 • (718) 756-1473 / Fax (718) 604-7633

ב"ה.

פתח דבר

לקראת י"ד איר, פסח שני הבעל"ט, הננו מוצאים לאור מאמר ד"ה "כ' כאשר השם החדש" משנת תקס"ד מאות כ"ק אדמו"ר הזקן.

המאמר נדפס כאן בפעם הראשונה, מכתב-יד מעתיק מספר 2*.

לתוועת הלומדים והמעיינים הוספנו בשולי הגליון מראי מקומות וציוונים, ובראש הקונטרס – פאקסימיליא.

*

הكونטרס נערך על ידי הרה"ת ר' גבריאל שי' שפירא.

מערכת „אוצר החמדים”

נש"ק פ' אמור, י"ג אייר, ה'תשע"ט
ברוג'ין, נ.

---

*) תזכיר כת"ז זה, נתקבל לאחרונה לספרית אגדות חסידי חב"ד, ע"י הרה"ח ר' אריה קאלטמאן, לע"נ אביו ר' יוסף בנימין בן ר' מנשה הי"ד.

כיו כאשר² השם החדש והארץ החדשה אשר אני עושה עומדים לפני כו יעדוד ורעם ושםכם. להבין זה על פי מ"ש השם כסאי והארץ הדום רגלי, דהנה עניין ג' בח"י הלל, כסאי והדום רגלי והחדים אשר עומדים לפני הוא כמ"ש ויקח³ ה' אלקים את האדם ויניחו בגן עדן לעבדה ולשמרה, לעבדה⁴ זו מצות עשה ולשמרה זו מצות לא תעשה.

הנה תכלית ירידת הנשמה ממקור חוכמה, מקור כל התעוגנים, מהותו ועצמותו ית', כמ"ש כי⁵ עמד מקור חיים, לגן עדן שהוא רק זיו והארה, ושם יודה להתלבש בגוף גשמי, הוא בכדי לעבדה ולשמרה בח"י בתשובה, בח"י ובכל מאודך, מקום⁶ שבعلي תשבה כו', כי איך אפשר שיקבל הנברא בח"י בעל גבול רוחני או גשמי מהברא, אשר במחשבה⁷ א' נתהווה ממנו בח"י מכ"ע וסוכ"ע, אי אפשר כי אם ע"י מלכותך⁸ מלכות כל עלומים כו', וכח"י מלכותי נק' שכינה כמ"ש ושכניתיך⁹ בתוכם, וכן¹⁰ עדן הוא זיו השכינה, ובעודת האדם הוא להמשיך גילוי אלקתו מהותו ועצמותו כב"י למטה, וזה דוקא ע"י התלבשות הנשמה בಗות, משכאי¹¹ דחיויא הוא כל¹² ימי בתשובה, דמשכיכי¹³ לי בחילא יתר, כי גם מי שאינו בעל עבירה יכול להיות כל ימי בתשובה, כי ידע איןש בנפשי נגעי לבבו, אך הוא רוחק מאר פנ"ה, ובראותו שמים הארץ וכל צבאם, מחשבם ליש בדבר, ותהיה¹⁴ האמת נעדרת ממנו, שמחדש¹⁵ בטובו בכל יום מעשה בראשית,

(7) מקום שבعلي תשובה: ברכות לד, ב.
רמב"ם הל' תשובה פ"ז, ה"ד.

(8) במחשבה א' נתהווה ממנו: ראה זח"ב כ,
או. וראה הנسمנו בהמ"מ ללק"ת עקב טו, ד.

(9) מלכותך מלכות כל עוזרים: תהילים
קמה, יג.

(10) מלכות נק' שכינה: ראה תניא רפנ"ב.
אגרת הקדש סכ"ה (קלף, א). מאמרי אה"ז
פרושים התורה ח"ב ע' תשלא ובהנסמן לשם.

(11) ושכנתה בתוכם: תרומה כה, ח.
(12) וכן עדן הוא זיו השכינה: ראה ברכות יז,
א.

(13) משכאי דחיויא: ראה תניא פל"א (מ, ב)
ובמראה מקומות שם.

(14) כל ימי בתשובה: שבת קנג, א. וראה
לק"ת ר"פ האזינו. ובכ"מ.

(15) דמשכיכי לי בחילא יתר: ראה זח"א
קכט, ב. אגרת התשובה פ"ה. תועח נח ס, ב
ובהנסמן לשם.

(16) ותהי האמת נעדרת: ע"פ ישע"י נת, נו.
(17) שמחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית:
ברכת ק"ש.

(1) כי כאשר השם: הנחת מהריל (אהוי
של כ"ק אדמור הרוקן) מש"פ קרח תקס"ד.

(2) המאמר וביארו נדפס מכתבי מעתיק 2 (סז,
א) בכוורת: שנת תקס"ד. נמצא ג"כ (בלוי
הביבאר) בכתב 408 עה, א. 427 נת, ב (חסר
הסימן). 737 כב, א (חסר התחללה).

(3) חלק מהמאמר נדפס בשינויים והוספות
בלק"ת שה"ש (כח, ז).

(4) הנחת כ"ק אדמור האמצעי ממאמר זה
נדפס במאמרי אה"ז תקס"ד ע' קמד.

(5) נדפס בשינויים תוספת הגהות וקיצורים
באוח"ת בראשית (כרך 1 תתרמ, א. שם תחכג,
ו. וראה אוח"ת בראשית ע' 6 ואילך).

(6) כי כאשר השם החדשם ... השם
כסאי: ישע"י ס, כב, א.

(7) ויקח ה'. ולשמורה: בראשית ב, טו.

(8) לעבדה זו מצות עשה ולשמרה זו מצות
לא תעשה: ראה זח"א כו, א. זח"ב קסה, ב.
ובכ"מ.

(9) כי עמד מקור חיים: תהילים לו, י. וראה
לק"ת אמרור לא, ד.

(10) ובכל מאודך: ואתחנן ו, ה.

ומהו¹⁸ אולם מאיין ליש' בכל רגע, ונפשו מריה לו אשר בשקר נסתר כמ"ש זוויצעקו¹⁹ אל ה' בצר להם, והוא ממאריו²⁰ דחושנני, וגדלה צעקהו בחילא יתר, עד אשר יגיע למדריגת בכל מאודך²¹, שהוא למעלה מעלה מבח'י גדר ההשגה, בלי גבול ומיצר, בח'י ביטול למהותו עצמותו ית' כמ"ש בטל²² רצונך קו'.

ובוחי²³ בכל נפרק הוא מדריגת אייש²⁴ אשר כברクトו, כמ"ש אמר²⁵ אין חכמה אין יראה, כי כפי גדר השגתו וחכמתו היא יראתו, כי בכל נר"ז יש עשר בחיה, ז' מדות וגו' שכליים כו', ומוקром למעלה עס', ז' מדות, לר' ה' הגדולה כו', ז' ואוננת²⁷ חכמים כו', ואורייתא²⁸ מהכח, וכברות האדם לקשר עשר בחיה לאלקים חיים, ששללו ומחשבתו ומדתו כו', והיא בחיה בכל נפרק. אבל בחיה בעל תשובה, מז' המיצר, משיך בחילא יתר, עד אשר יעלה ויובא למדריגת רצון שלמעלה נק' רבבשניהם רצון העליון, שהוא עליו רם ונשא מבחיה, כל' וועשר בחיה, ולטטה בנפש האדם נק' רעוטה דליבא, כי הבעל תשובה אי אפשר להפוך מדותיו הרעים אל הההיפוך ממש, כי אם בחילא יתר, רעוטה דליבא, שהוא רם ומתרנש מעשר בחיה, שבשנפנסו כמ"ש מייז' לי בשים כו' כלה שاري ולביבי, וזה ואהבת³² לשון אבה, בכל לבבד כו', בכל נפשך, עשר בחיה הניל.

ובכל מודך הוא רעותא דליך, מי לי בשםין כו', בחיה' בעל תשובה,^{ע'} הצעה ותשובה ותפילה, ברוך אתה שיחי' בחיה' התגלות אלקות, כי אתה לשון נוכח,^{ע''י} בחיה' הו' אלקיןו, ויהי גילוי מלך בעולם, כי עולם^ט הוא העלם והוסתר, מתגלה מלכות כל עולמים, שמהווה כל ההווות שבעולם בכל עת ורגע,^{ט'} ומאיין ואפס המוחלט, וזה ע''י מדריך^{ט''ג} יעקב, נחלה בל' מצרים, פנימ' גשר, על^{ט''ז}

²⁹) מון המיצר: צ"פ תהלים קיח, ה.

(30) וְגַם בְּנוֹת חָדֶל יְהוָה: רָאָה זֶה אֵלֶיךָ

(31) מי לי בשמי .. שاري ולביבי: תהלים עג, כה, כו.

(32) ואהבת יeshua: ואתחנן ו. ה. ראה שריש ישע שרש אבה הובא בס' החקירה להצ"ז מערכת אהב ע. צד. מאמרי אגדהאמ"ץ הנחות תקופצ"ע רבס' וושג.

(33) אתה לשון נוכח: ראה סידור עם דא"ח
לט. ג. פירוש המלים לאדהא"ג פ. א. וביב"מ.

(34) עולם הוא העלם והסתור: לקורית שלח
לן, ד. סה"מ ה"ש"ת ע' 160 ואילך. ועוד.

35) מדת יעקב, נחלה בלי מצרים: שבת קיח,
סעא.

(36) פנוי נשר: ע"פ יחזקאל א, י.
 (37) על כנפי נשרים ואביה אתכם אליכם: יתרו

ויט, ד.

18) ומהו זה אומן ליש בכל רגע: ראה
תניא שער היחד והאמונה פ'ג.

19) ויצעקו אל ה' בצר לחתם: תהילים קז, ו.

20) ממארי דחושבי: ראה זה"ג קעה, א.
חוביא פ"ט

(21) מואודז .. בלי גבול: ראה תומ"א ויצא כבג. ג. מקין לט. ג. ספהמ"ץ להצ"ץ קכג. ב. וביב"מ.

(22) בטל רצונך: אבות פ"ב, מ"ד.
 (23) בכל נפשך: ואתחנו ו.ה.

(24) איש אשר כבר כתהו: ע"פ ויהי מט, כח.
 (25) אם אין חכמה אין יראה: אבות פ"ג, מ"ז.

(27) **וְאַתָּה חֲכִים כּוֹן:** **תָּקוּז בְּהַקְדָּמָה** (ז', א').
 (26) **לֹךְ הַגְּדוֹלָה:** **דָּבְרֵי הַיְמִינָה** א' כט, יא.

28) ואוריניתא מלחכ': זח"ב סב, א. פה, א.

קכא, א. זח"ג פא, א. קפב, א. رسא, א.

כנפי נשרים ואביא אתכם אליו דוקא, בח"י רחמים רבים, והוא בח"י מים³⁸ תחthonim בוים אן בעין למהוי קדם מלכא, ותו³⁹ בליבנו בינה להיות מבין⁴⁰ דבר מתוך דבר. וזהו אני"ה אלקיכם אשר הוציאי אתכם מארץ מצרים, ויעקו אל ה' בצר להם, יגיע למדרגת בכל מאורך, אתערותא דלעילא שיתמ الشر ויתגללה בח"י אני"⁴¹ ראשון כו', מהותו עצמותו כבוי, בבח"י הויז⁴², צמותם והתפשותם כו', אלקיכם, בהשגה, כל⁴³ חד לפום שיעורא דלי' כו'.

וזהו השם כסאי, כמו אדם היושב על הכסא⁴⁴, כס א', בבח"י א' שורה בכט, אף שאיז⁴⁵ לו דמות הגוף כו', כמ"ש ולוא⁴⁶ דאית לך צדק ידייע כו' אתקריאו גופינו לבני לבושין דמכסינו עליון כו' לאנאגא בהון עלמיין, להיות הסדרועא ימיאנו כו', וכמו התאחדות הנשמה בגוף, כן מתחד במדתו ית' לאנאגא ב', עולם⁴⁸ חסד יבנה, וכמ"ש בעשרה⁴⁹ לבושים נתלבש הקב"ה כו' בחכמה ובתבונה כו'. וזהו השם כסאי, בבח"י שמים מקיפים בעיגול, שמים⁵⁰ תכין אמונהך, אשׁוֹן ומים, רצוא ושוב, אש מטה להעללה, רשי' אש, ומים⁵² יורדין, והארץ הוא בח"י שוב, אף⁵³ ידי יסדה ארץ, בבח"י שמאל⁵⁴ דוחה, מי⁵⁵ אנכי לגשת אל הקודש, וירא⁵⁶ העם יינעו וכו', וימינו⁵⁷ טפחה שםים, ועי' אתערותא דלתתא אשר הארץ צמחה בח"י השם כסאי הנ"ל, בבח"י אתערותא דלעילא לאהפה⁵⁸ השוכה לנהורא כו', אשר ה' רגלי⁵⁹ יורדות מות, ונהפר הו, ורץ הדום רגלי, שיתגללה רצון העליון, הוא ורצונו א', במצבות גשמיות וארציות דוקא, ועתיהם⁶⁰ אותן, אתם כתיב, וכל הנ"ל ע"י קבלת על מלכות שמיים, שום⁶¹ תשים עליך מלך, אבל

(49) בעשרה לבושים נתלבש הקב"ה: ספר חרדים פרק ו בשם פרקי דרא"א. וראה פסיקתא דרא"כ פסיקתא כב. ועוד.

(50) שמים תכין אמונהך: תהילים פט, ג.

(51) אש ומים רצוא ושוב: ראה תוי' יתרו עג, ד. ליקיתנו, ג. שה"ש, ז. מט, ד.

(52) ומים יורדין: ראה תענית ז, א.

(53) אף ידי יסדה ארץ: ישע' מה, א.

(54) שמאג דוחה: סוטה מו, א.

(55) מי אנכי לגשת אל הקודש: ראה תור"א וחינגן, א. וראה אה"ת בראשית ע' 6 סעיף ג.

(56) וירא העם יונעו וככו: יישע' מה, יג.

(57) וימינו טפחה שםים: יישע' מה, יג. לאהפה⁵⁸ השוכה לנהורא כו':

בהקדמה ד, א.

(59) רגלי' יורדות מות: משליה, ה.

(60) ועתיהם אתם, אתם כתיב: בחוקותי כו, ג. וראה זה"ג קיג, א. ליקית שלח מה, ב. שה"ש ט, ב. ועוד.

(61) שום תשים עליך מלך: פ' שופטים יי, טו.

(38) מים תחTHONIM בוים: ראה תקו"ז ת"ה (יט, ב). הנסמך במאמרי אדהאמ"ץ בראשית ע' קג.

(39) ו吞 בליבנו בינה: נוסח ברכת ק"ש.

(40) מבין דבר מתוך דבר: חגיגה יד, א.

וש"ג.

(41) אני ה' אלקיכם: שלוח זה, מא.

(42) אני ראשון: ישע' מד, ג.

(43) הו' צמוץ והחפשה: ראה אגרת התשובה פ"ד. ליקית בשלה א. א. ב. ב. מ".

(44) כל חד לפום שיעורא דלי': ראה תניא בהקדמה.

(45) הכסא, כס, א': ראה סידור עם דא"ח שער הפורים רג, ואילך. תור"א מג"א צה, ג. מאמרי אדהמ"ץ דברים ח"ד ע' א' תז. ווש"ג.

(46) שאן לו דמות הגוף: ע"פ פיות יגדיל.

(47) ולאו דאית לך צדק ידיעא: ראה תקו"ז בהקדמה (י, ב).

(48) עולם חסד יבנה: תהילים פט, ג.

השמות החדשניים וארץ החדשנה מה בבח"י גבואה⁶² מעל גבואה, שאי אפשר להשיגה ע"י אתערותא דלטתא, אשר אני עושה עומדים לפני תמיד דזוקא, ולעתיד יתגלה גם בח"י זו, כמ"ש הנה⁶³ ישכיל עבדי ירום ונשא גבואה מאד, שיגבה בח"י מואוד, כי בעוה"ז אי אפשר כי אם ע"י בח"י בכל מואוד, מאד שלך, לפום שיעורא דילוי.

בן יעמוד זרעכם ושמכם. כי כל מצות⁶⁴ מעשיות נק' בשם זרעה, ובבח"י צדיק⁶⁵ נק' בשם זרעה מכבר, וכמ"ש א/or⁶⁶ זרע לצדיק, אבל בבח"י בעל תשובה כל ימיו בתשובה, זורע בدمעה נק' זורע⁶⁷ על כל מים, זרע תמיד, וכמו שהזרעה, כל מה שהוא עמוק הזרעה בארץ, צמחה תבורך יותר, וכן כל מה שעשושים מצות מעשיות בארץות הגלות, ועסק⁶⁸ התורה, ודברתם, ואשים⁶⁹ דברי בפרק, וכן ירום ונשא גבואה מאד, וקיבול שכיר באף השביעי.

והנה כל בח"י שמים וכסא והדום רגלי כנ"ל בעוה"ז, אינו אלא בח"י זרעה ועיבור, ולעתידי⁷⁰ נק' בשם לידה, בטרמי תחיל يولדה כו', והמליטה זכר, היוחל ארץ כו' אם ילדה גוי כו', ומהצדיק⁷¹ חקלא הוא ג'כ' בח"י לידה, או יהי בעחי נקבה, בח"י מואוד, ממשמים חדשה וארץ החדשנה, שהוא מעלה מבח"י שמים כסאי, כי על הכסא אינו יושב כי אם הגוף ולא הראש כו'.

ושמכם הוא בח"י וייש⁷² דוד שם כו', ואמרתם⁷³ ביום ההוא כו' זה ה' קיינו לו, שעשינו לו בח"י קונו כו', והיה⁷⁴ מיד חודש בחדשו כו' יבוא כלبشر להשתחוות לפני כו' ודיל.

62) הל' ת"ת פ"ג, ס"ב. לקו"ש ח"ז ע' 268 הערכה 2.

63) גבואה מעל גבואה: ע"פ קהילת ה, ז.

64) ח"ט ע' 39 הערה 16. ושות' גנ.

65) מוצות מעשיות נק' בשם זרעה: ראה

66) ואשימים דברי בפרק: ישע' נא, טז.

תנחותא שלח טו. במדבר ר' פ"י, ה. תוא"א שמות

67) ולעתידי נק' בשם לידה: ראה תד"א ר"פ

נג, ג. לקו"ת נצבים ג, ד. נב, ג ואילך. אואה"ת

וארא. תור"ח שמות יז, ג. רוש"ג.

יהל אור תחלים ע' שנב ואילך.

68) בטרם תחיל يولדה .. אם ילדה גוי:

צדיק נק' בשם זרעה: ראה תד"א זוטא

ישע' ס, ז. ח.

פ"א: אין זרעה אלא צדקה.

69) ומחצדי חקליא: ראה זה ג' קכז, ב. קמד,

אוור זרע לצדיק: תהילים צז, יא.

א.

70) זרעני נעל כל מים: ישע' ל, ב.

71) וייש דוד שם: שמואל-ב, יג.

71) זרעני נעל כל מים: ישע' ל, ב.

72) ואמרתם ביום ההוא ישע' כה, ט: ואמר

וועסק התורה, ודברתם: ואתחנן ו, ז.

73) ביום ההוא.

ראה ספרי ופרש"י עה"פ. יומא יט, ב. וברשי"

74) והי' מיד חודש כו': שם סו, כג.

שם ד"ה בם הב'. שו"ע אדה"ז או"ח סקנ"ז סט"ז.

ביאור על התורה הנ"ל

השמים כסאי והארץ הדום רגלי, להבini מהו השם כסאי והארץ הדום רגלי. דהנה כתיב ויצר⁸¹ ה' את האדם ויניחו⁸² בגן עדן לעבדה ולשמרה, לעבדה⁸³ הוא מלשון עורות עבדים, שיתעבד וישתנה הגן עדן ויהי⁸⁴ נעשה על אופן אחר כמשית, ע"י רמ"ח מצות עשה כו'.

דהנה עניין גן עדן הוא בח' נהגה מזיו השכינה, זיו אינו עצמית הדבר אלא התפשטות והתגלות, עד"מ כמו התפשטות הנפש בגוף, שמכורה הוא שיש התפשטות הנפש בגוף, והראוי⁸⁵ שמתפעלת ממקרי הגוף, ובודאי הוא שתפש בעצמה אינה מתפשת רק הוו, דהיינו המדרישה התחתונה, נקודה קטנה שבנפש, וכן הוא למללה בבריאות העולמות, בי"ד⁸⁶ נברא העולם הבא ובה' העווה⁸⁷, שכל התהווות העולמות אינה רק בח' י"ד, נקודה קטנה, מחשבה א', ומהו המחשבה, אנא⁸⁸ אמלוך, וכמ"ש מלכותך מלכות כל עולם, שבחי⁸⁹ כל עולמים הוא רק בח' מלכותך, וכאשר עלה במחשבתו אנא אמלוך, במחשבה זו הוא סוכ"ע, ולכו נק' בשם שכינה מלשון ושכניתיו⁹⁰ בתוכם, אבל עצמותו ומהותו הוא בח' לבדוק, כמו אלפיים שנה קודם בריאת העולם ה' הוא בלבד, כן הוא עתה, ואני⁹¹ הו' לא שניתי, לית⁹² מחשבה תפיסא בה, כי אין⁹³ עוד.

ועניין גן עדן הוא נהגה, מלשונו תעוג, שהנשנות מקבילן תעוג מזיו השכינה, ולא מבחי' שכינה בעצמה, כי הוא מקור חיים, שהוא המחשבה א', שהוא סוכ"ע, והוא מקור החיים ומוקור התעוגים, ועל זה כתיב כי עמר מקור חיים, שמקור החיים הוא עמר, ואי אפשר לנברא שהוא בעל לגובל תעוג מגבורא שאין⁹⁴ לו תחילה ואין לו תכללה אין סוף, רק באורך, הוא הוו הנ"ל, נראה א/or, שהנשנות מתעוגות מזיו, וצריך לעבדה, שיתעבד גן עדן, שייהי' בח' השמים כסאי, והוא ע"י רמ"ח מצות עשה, ע"י הגוף דיקא, שהוא ירידה גדולה, שקדם ה' אלפיים ות"ק שנה הייתה מיחודת הנשמה במஹתו ועצמותו ית', וירדה לעולם העשי' ונתלבשה בגוף גשמי משכा דחווייא, אך הירידה⁹⁵ צורך העלי'.

(81) ושבכנית בתוכם: תרומה כה, ח.

(82) ואני הורי לאשנויות: מלאכי ג, ו.

(83) לית מחשבה תפיסא בז': תקייז בהקדמה (ז', א).

(84) אין עוד: ע"פ ואתחנן ד, לה.

(85) שאין לו תחלוה ואין לו תכללה: ראה חובת הלכבות שער היהוד פ"ה. המשך תرس"ז ע' כה.

(86) הירידה צריכה צורך העלי': לקו"ת בהר מא, א. ועוד.

(76) וייצר ה' את האדם: בראשית ב, ז.

(77) ויניחו בגן עדן: שם טו.

(78) לעבדה הוא מלשון עורות עבדים: ראה תניא פטיז. תו"א בראשית ה, ב. ויהי נא, ג.

לקו"ת שה"ש לה, ד. ובכ"מ.

(79) בי"ד נברא העולם הבא: מנחות כט, ב.

(80) אני אמלוך: אד"ר – הובא בדרך

מצוחך להצ"צ קע, סע"ב. וראה لكו"ת נשא כא, ד.

דהנה להבין בחיה' השמים כסאי, הוא עד"מ מבשרי⁸⁸ אחזוה אלהי, דהנה⁸⁹ בכל נפש מישראל יש ה' בחיה', נר"ז⁹⁰ ח"י, נר"ן הוא בחיה' חב"ד חג"ת נה"י, המה המתפשטים בגוף, דהינו, חב"ד משכנו במוח, ומדות משכנים בלב, והנה בחיה' המתפשטת במוח ושביל, אין בו בחיה' עלי' וירידה, מחמת שבשלב עומד הדבר כמו שהוא, אבל אח"כ כשיורד למדות, הוא בחיה' עלי' וירידה, דהנה במדה זו יתלבש במדרגה התחתונה מזו, ואין בחיה' התחתונה יכולה לקבל מגבואה ממנה הרבה, והנה המדות הם שורש הבניין, ז' ימי הבניין, שמחת חסד וגבורה, אהבה ושנאה בלבו, לזה משפייע ולזה איןו משפייע, רק הוא בהסתלקות ממנה, לזה השפעה הרבה ולזה מעט, הכל כפי המדה, והשכל איינו כי אם בכח' מעביר, דהינו שאיך אפשר להיות התפשטות הנפש, שאיין לו גבול במדות, שהוא מלشوון מדה ונגולל, הוא עיי' שנעשה כה השפלה במדת חכמה⁹¹ כ"ח מ"ה, ובאפשרי להתלבש הנפש בבחיה' זו, ומחתה שהוא כה ההשפלה, אכן באפשרי להיות שלל להולכת המדות, והשכל הוא מוצע בין הנפש ובין המדות, ובchia' נה"י הוא בחיה' המתפשטת כבר מוגפא, בחיה' رجالים, פסיעה⁹² לבר, שהאדם עומד על רגליים, דהנה המדות חג"תם בלביו, והוא עדין בו עצמו, ואיינו בבחינת בניין עולמות, רק אח"כ כשהוא משפייע לאחרים או הוא בחיה' נצח⁹³ לשון ניצחון והודוי' והתקשרות כמ"ש במ"א.

אך יש עוד בחיה' בנפש שנק' יחידה, שהוא מלשוון יחיד, בחיה' לבדו הוא, שאיינו מתלבש בגוף כלל, ולגביה בחיה' זו ראש ורגל שווין, והוא בחיה' מקייט, כמ"ש אצל⁹⁴ עשרה שכינתה שרת, אבל דיקא בחיה' מקייט, ולמעלה נק' בחיה' זו רצון העליון, רצון שהוא עליון, בחיה' מקייט, ולמטה נק' בלשון תרגום רעוטא דליבא, בחיה' נקודת הלב, ונמשך בחיה' זו לכל נפש מישראל, מלמעלה שיש ג'כ' בחיה' זו שנק' יחיד, וחיה' העולמים הוא בחיה' מלך כל נני.

והנה מחתה בחיה' זו נתהווה האמונה בכל אחד ואחד מישראל, שיש בכחוי⁹⁵ למסור נפשו על קידוש השם בלי שום טעם ודעת, בכדי שלא לפרד מיחוזו, שהוא למעלה מהדעת, ומבחיה' זו נמשך לכל אחד ואחד מישראל הרהור תשובה אף' בלא התבוננות כלל, והוא עניין הכרובים⁹⁶ שהוא למעלה מן הדעת כמ"ש במ"א.

(91) פסיעה לבר: ראה זהג' רג. ב. לקות מסע' פט. ד.

(87) מבשרי אחזוה אלהי: איזוב יט. כ.

(88) בכל נפש מישראל ... נר"ן ח"י: ראה ב"ר פ"ז. ט. דב"ר פ"ב, לו. אמרי אדהאמ"ץ דברים ח"ב ע' תכח, וש"ג.

(89) נר"ן ... חב"ד חג"ת נה"י: ראה רע"מ בזח"ג כה, א. לד, א.

(90) חכמה כה מיה': ראה במאמרי אדהאמ"ץ במדבר ח"ב ע' תhalb בשם הזוהר, ראה ע"ח ש"ב (שער המוחין) פ"ה: שם"ט (שער הקליפות) פ"א. ابن עזרא משפטים כג, כה. תניא פ"ג, פ"י ח"ט, פמ"ג.

(92) אכן עשרה שכינתה שרת: ראה סנהדרין לט, א. תניא ספ"א. לקו"ש חח ע' 43. במא"ז: ראה מאמרי אדהאי' תקס"ג ח"ב ע' תשצח. נבאים ע' רמב.

(93) אכן עשרה שכינתה שרת: ראה סנהדרין לט, א. תניא ספ"א. לקו"ש חח ע' 43. במא"ז: ראה במא"ז למסור נפשו על קידוש השם: ראה תניא פ"ז.

(94) אכן עשרה שכינתה שרת: ראה סנהדרין לט, א. תניא ספ"א. לקו"ש חח ע' 43. במא"ז: ראה תניא פ"ז.

(95) הכרובים שהוא למעלה מן הדעת כמ"ש

במא"ז: ראה תורא עט, ד ואלל.

וכן כל אלו הבחוי יש למעלה, דהינו שכל ומדות, כמ"ש אנת⁹⁶ חכמים ולא בחכ' ידיעא וכו', עולם חסד יבנה, לר"ז זרוע עם גבורה, ויש בחכ' יחיד וכו', אף שאין לו דמות הגוף וכו', מ"מ מה שאנו רואים שיש זה למטה, ואין לך דבר העושה את עצמו, מוכחה הוא שהמקור מוה הוא למעלה, עד"מ אם אנו רואים אדם מדבר בדברי אהבה, מוכחה שיש אהבה בלבו להז, אף שאין ערך האהבה שהוא מדבר, שהוא באותיות גשמיות, לעצם המדה שבלב, מ"מ מקור הוא לדברי אהבה שבפה. וכן הוא למעלה, וכמ"ש ואשתמודע⁹⁷ עליאי, מלחמת שאנו רואים אלו הבחוי בתתאי, אשתחמודע שהמקור הוא בעילאי, רק שבאצ'י איהו⁹⁸ וגרמויה חד בהון ואיהו וחיה חד, וכמ"ש ולא בחכ' ידיעא, וכמ"ש לך הווי הגדולה, שככל המדות הוא לך, וכמ"ש לאו דעתך צדק ידיעא ונשפט ידיעא, רק דאתקרייא מדות لأنהaga בהון וכו', וכמארז'ל מים⁹⁹ מורה על חסד, ואש על גבורה, אף שאין זה ערך להז,Auf¹⁰⁰ מוכחה, שמדות המים לירד ממוקם גבוה למקום נמוך, הוא נשך מbach' חסד שהוא נגבה למעלה, נשך מbach' גבורה וכו' ודיל.

אך כל אלו הבחוי הם למעלה בבחוי מקיפים, וזהו בחוי השם כסאי שהוא בחוי סוכב, כי כמו שיש מן הארץ לשמים, כן יש מתחת הארץ שהוא בחוי בדור, ובכל דבר העגול מעלה ומטה שווין, אין בו לא איש וסוף, ולא תחילת ומתלה, וצריך להיות השם בבחוי כסאו, עד"מ אדם היושב על הכסא, שמשפיל גופו למטה, ושרפה תחת רגליו שהוא עמידה לרגליו, וכן למטה צריכים אנו להמשיך מbach' מקיפים לבחוי כסא, שיתעבד בחוי הגן עדן על אופן אחר, שלא יהיה בחוי זו השכינה, רק בחוי השם.

אך זה אי אפשר שתתגלה דבר שלמעלה מובחן בבחוי עלמין, שאין הכלים יוכלים לשובלו, מוכחה להיות בחוי והארץ הדום רגלי, עמידת הרגליים הוא על בחוי הארץ, עד"מ מدت מלכות שלبشر ודם, אין ניכר לעבדיו שכלו ומדתו שהוא בפני עצמו, רק ע"י דיבורו ומצוותו שומעים לקולו, וכמ"ש דבר¹⁰¹ מלך שלטונו שמנהייג מלכותו רק ע"י דיבוריו, והוא הוא נגלה לכל עמו, וכן כן למעלה, שאי אפשר להיות בחוי השם כסאי כי אם ע"י בחוי והארץ הדום רגלי, והוא בחוי נה"י המתפשט לזרומו כנ"ל, ועמידת הרגליים הוא על בחוי ארץ בחוי מלכות כנ"ל.

ולהבין איך יתעורר שהוא בחוי השם בחוי כסא, והוא ע"י תשובה, כי במקום שבعلي תשובה עומדים וכו', כי צדיקים גמורים הוא בחוי בכל נפש, אהבה שמצד הנפש, לפי שכלו, שהוא בחוי נברא, אבל בחוי בעל תשובה הוא בחוי

(ג). ב). תניא אגה"ק ס"ב.

(96) אנת חכמים: תקוויז שם (ז), ב).

(100) מים מורה על חסד ואש על גבורה:

(97) לך זרוע עם גבורה: תהילים פט, יד.

ראה זה"א עז, א. זה"ב ר מג, ב. רנה, א. רנן, א.

(98) ואשתמודע עילאי: ראה זה"ב רטו, ב.

(101) דבר מלך שלטונו: קהילת ח, ד.

(99) איהו וגרמויה חד: ראה תקוויז בהקדמה

כִּי כָאֵשֶׁר הַשְׁמִים הַחֲדַשִּׁים – תַּקְסָ"ד

ובכל מואדר, שהוא בלי גבול, מחתה שנוגע לנקודת ליבו, בהיותו ממארך דחוישננו, אם הוא בעל עבירה, ואפי' מי שהוא אינו בעל עבירה, אך כשהוראה שהכל הוא בהסתור והעלם ובמצומאים רבים, ויצעקו אל ה' ב策 להם בבחוי' צעק לבם מנוקדת הלב, צעהה הוא מלשון אסיפה, כי אי אפשר שתתגלה הארץ.

לזכות**הילד יוסף בנימין שי'**

לרגלי הכנסו בבריתנו של אברהם אבינו ע"ה
ביום רביעי פי' קדושים, ג' אייר ה'תשע"ט
ויה"ר שיגדל להיות חסיד, ירא שמים ולמדן

ולזכות**אחחותו יוכבד מריל שתחי'**

ולזכות הוריהם
הרהורת ר' יצחק נתן דוד
וזוגתו מרת שרה
שייחיו
קאלטמאן

נדפס ע"י ולזכות זקניהם

הרהורת ר' משה ליב וזוגתו מרת אסתר שיינידל שייחיו חאנאוויטש
הרהורת ר' אריה וזוגתו מרת אסתר שייחיו קאלטמאן

ולעלילי נשמת**ר' יוסף בנימין ע"ה בן ר' מנשה הייד**